

Νεολιθικός Οικισμός Χοιροκοιτίας

Χρίστος Μιχαήλ

E108

Αγία Θεοδώρα
Theodoros

Χορβοκοίτια
Σχοιροκοίτια

E133

A1

B1

E108

A1

Σκαβίλος
Σκαήσιον

E107

E143

A2

Κοφίλο

Ασπράδα

ΠΙΝΑΣΣΟΓ
ΑΣΑΙΡΑΛ

Βαβυα

- Οι νεκροί ενταφιάζονταν σε λάκκους σκαμμένους στο εσωτερικό των κατοικιών. Ο λάκκος του νεκρού γέμιζε με χώμα και καλυπτόταν με επίστρωση πηλού, αποκαθιστώντας μ' αυτόν τον τρόπο το δάπεδο της οικίας. Οι τάφοι ήταν ατομικοί και οι νεκροί ενταφιάζονταν με το σώμα πλαγιασμένο, συνήθως στη δεξιά πλευρά. Η στάση του σώματος είναι συνεσταλμένη και όπως παρατηρούν οι μελετητές ο βαθμός της συστολής εξαρτιόταν από την ηλικία του νεκρού.
- Στους τάφους τοποθετούνταν κτερίσματα ανάλογα με το φύλο του νεκρού. Συχνά τους τάφους τόσο γυναικών όσο και ανδρών, συνόδευαν σπασμένα πέτρινα [αγγεία](#). Άλλο [ταφικό έθιμο](#) ήταν η τοποθέτηση πέτρας, ακατέργαστης ή λαξευμένης, πάνω στο σώμα του νεκρού. Μ' αυτόν τον τρόπο πίστευαν πως εμπόδιζαν την επιστροφή του νεκρού στον κόσμο των ζωντανών. Όπως συμπεραίνουμε από τους σκελετούς τάφων της Χοιροκοιτίας, οι κάτοικοι ήταν κοντοί (1,60μ. περίπου οι άντρες και 1,50μ. οι γυναίκες) και πέθαιναν σε ηλικία 25-40 χρόνων.
- Οι διατροφικές ανάγκες των κατοίκων καλύπτονταν από την κτηνοτροφία, το κυνήγι, τη γεωργία και τη συλλογή άγριων καρπών. Τα εργαλεία που χρησιμοποιούσαν ήταν φτιαγμένα από λίθο και οστά. Έχουν βρεθεί επίσης πολλά λίθινα σκεύη και [ειδώλια](#) που παριστάνουν κυρίως ανθρώπινες μορφές.
- Ο αρχαιολογικός χώρος ανακαλύφθηκε το [1934](#) από τον Δρ. Πορφύριο Δίκαιο, διευθυντή του Κυπριακού Τμήματος Αρχαιοτήτων, πραγματοποιώντας έξι ανασκαφές μεταξύ του 1934 και του 1946. Οι αρχικές του ανακαλύψεις δημοσιεύτηκαν στο Περιοδικό Ελληνικών Σπουδών το 1934. Περισσότερες ανασκαφές πραγματοποιήθηκαν μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1970, όμως διεκόπησαν από την [Τουρκική εισβολή στην Κύπρο](#). Μία γαλλική αποστολή υπό τη διεύθυνση του [Αλέν Λε Μπρουν](#) (*Alain Le Brun*) πραγματοποίησε νέες ανασκαφές το [1977](#).

